

Kaybedilen Stratejik Silah; Hürmüz Boğazı

Kaybedilen Stratejik Boğazlarımıza ve Silahlarımıza Yönelik Bir Bakış!

ABD'nin İran'a yönelik savaşı, savaşların ortaya çıkardığı gerçeklerden birini gün yüzüne çıkarmıştır; zira savaş, gerçeğin çıplak bir şekilde ortaya çıktığı bir andır; bu gerçek ise Hürmüz Boğazı'nın hayati bir geçit ve boğucu ve ölümcül bir kilit olduğu gerçeği olup savaş, bu boğazın şu anda neredeyse İran'ın elindeki en güçlü stratejik silah olduğunu ortaya koymaktadır!

Hürmüz Boğazı, enerji ticareti için en önemli ve en büyük hayati ve stratejik su yollarından birini oluşturmaktadır; zira coğrafi boyutları ona son derece büyük bir stratejik önem kazandırmaktadır. Örneğin gemi trafiği için fiili deniz yolu her iki yönde de ancak 3 kilometreye ulaşan çok dar bir alandır ki bu durum, Hürmüz Boğazı'nı son derece hassas bir darboğaz ve sıkı bir kilit haline getirmektedir. Bu da ideolojik bakış açısına ve egemen siyasi karara sahip olan birine boğaz üzerinde tam kontrol sağlamak olup alternatiflerin olmaması ise onun stratejik önemini daha da artırmaktadır.

Hürmüz Boğazı'ndan, dünya çapında deniz yoluyla taşınan ham petrolün üçte birinden fazlası (%38) geçmektedir; buna ek olarak sıvılaştırılmış petrol gazının %29'u, sıvılaştırılmış doğal gazın %19'u, rafine petrol ürünlerinin %19'u ve gübreler dahil kimyasal madde ticaretinin %13'ü de buradan geçmektedir. Küresel gübre sevkiyatlarının üçte biri de buradan geçtiği gibi alüminyum hammaddeleri, konteynerler ve diğer malların yanı sıra "Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Irak, İran ve Kuveyt'ten gelen dünya petrol talebinin yaklaşık beşte biri bu boğazdan geçtiği gibi dizel, uçak yakıtı, benzin, hammaddeler ve diğer ürünleri taşıyan tankerler de buradan geçmektedir." (Reuters).

Bu durum, Hürmüz Boğazı'nı, kapitalist ekonominin ciğeri ve fabrikalarını çalıştırmak için gerekli olan enerji tedarik zincirleri ile aynı şekilde kapitalist tarım pazarı için gerekli olan gübreler aracılığıyla da kapitalist sanayinin can damarı haline getirmektedir; yani Hürmüz Boğazı sadece bir su yolu değil, aksine neredeyse nükleer caydırıcı silahla eşit veya onu da aşan stratejik caydırıcı bir silahtır; çünkü kapitalist ekonomiye ölümcül bir darbe vurmakta olup bunun etkisi ise kapitalist sistemin özüne, yani Batı'daki ekonomiye, devlete ve topluma kadar uzanmaktadır.

Hürmüz Boğazı'ndan günde yaklaşık 20 milyon varil petrol geçmekte olup boğazın kapatılması, nakliye ve sigorta maliyetlerinin artmasına ve petrol fiyatlarının yükselmesine neden olmuş ve küresel ekonomiye yansımaları konusunda endişelere yol açmıştır; bu da Wall Street Journal gazetesinin haberine göre "Exxon Mobil, Chevron ve ConocoPhillips" gibi büyük Amerikan petrol şirketlerinin başkanlarını, Trump yönetimini, Hürmüz Boğazı'nın kapalı kalmaya devam etmesi halinde enerji krizinin daha da kötüleşeceği konusunda uyardığına itmiştir. Ayrıca gazete, bilgili kaynaklara dayanarak, üç şirketin başkanlarının Beyaz Saray'da bir toplantıya katıldıklarını ve Hürmüz Boğazı'nın kapatılmasının sonuçlarını değerlendirmek üzere Enerji Bakanı ve İçişleri Bakanı ile bir dizi görüşme yaptıklarını aktarmıştır.

Hürmüz Boğazı, ahmak Trump'ın Amerika'sı için en büyük düğüm ve çıkmazdır; zira gerçekte onun kibir ve küstahlığını yerle bir eden şey, Körfez'deki üslerinin ve askeri tesislerinin vurulması değil, boğazın kapatılması olmuştur; çünkü boğazın kapatılması onu, Hürmüz Boğazı'nın kapatılması ikilemini ve düğümünü çözmek için

Çin'den, Avrupa ülkelerinden ve NATO'dan yardım dilenmeye zorlamıştır. Trump, Mart 2026'nın ortasında Hürmüz Boğazı'nı açmak ve buradaki deniz trafiğini güvence altına almak için NATO müttefikleri ve Avrupa'dan askeri ittifaka katılmalarını talep etmiş ve Trump, Çin, Fransa, Japonya, Güney Kore ve İngiltere'nin isimlerini zikretmiştir. Nitekim Trump Pazar günü yaptığı açıklamada, "Orta Doğu petrolüne bağımlı yaklaşık 7 ülkeden, dünya petrol ticaretinin yaklaşık beşte birinin geçtiği Hürmüz Boğazı'nda güvenliği sağlamak üzere bir koalisyona katılmalarını talep ettiğini" belirtmişti ancak herkes onun talebine çekinceli yaklaşmış olup aslında bu, örtülü bir reddi ifade etmektedir. Hatta Washington Post gazetesinin yayın kurulu, ABD yönetimini İran ile devam eden çatışmadaki stratejisini yeniden değerlendirmeye çağırarak, Hürmüz Boğazı'ndaki çıkmazı kırmanın tek yolu olarak "zafer ilan edip geri çekilme" seçeneğini önermiştir.

Batı'nın ölümü, ordularının ve teçhizatının parçalanmasında değil, kapitalist Batı'nın ölümünde, kapitalist ekonomisinin parçalanmasında yatmaktadır; zira kapitalist ekonomi, kapitalist ideolojinin kalbi olup Batı'nın siyasi sistemiyle stratejik vizyonunda etkin ve etkili itici bir güçtür. Yani Batı'nın kalbi ve ciğeri, kapitalist ekonomisi olup kapitalizmin özü ise, kapitalist kâr ve servetin kaynağı olan kıtalararası ticarettir; bu yüzden onu yok etmek, hareketini felç etmekten geçmektedir. İşte boğazlar, devlet ne zaman ideolojik bir vizyona ve egemen bir siyasi karara sahip olursa Batı'yı dizginlemek ve onun haçlı barbarlığı ile sömürgeci vahşetine karşı koymak için stratejik caydırıcı bir silahtır. Tüm bunlar, boğazları saldırıyı önleyen caydırıcı bir silah olarak değil de manevra, müzakere ve takas aracı olarak kullanan İran Cumhuriyeti'nde yoktur.

İşte burada, ölümcül kilitler ve yüksek yıkım gücüne sahip stratejik silahlar olması vasfıyla boğazların hayati geçitler olarak stratejik önemi yatmaktadır; zira su boğazları, (petrol, gaz, madenler, silahlar, hammaddeler, mallar ve ürünler...) gibi kıtalararası kapitalist ticaretin damarlarıdır; hatta kapitalist ekonominin, devletlerinin ve toplumlarının da yaşam damarlarıdır. Dolayısıyla bu boğazları kontrol etmek ve yönetmek, kapitalist Batı ekonomisi üzerinde fiili ve güçlü bir kontrol anlamına gelmektedir. Bu ise ancak ideolojik olan bir devlet ve onun ideolojik vizyonundan kaynaklanan egemen siyasi bir karar ne zaman ortaya çıkarsa, Batı ve onun toplumları üzerinde baskı unsuru ve etkisi olacaktır; zira boğazın, devletin egemenliğinin ve hayati alanının bir parçası olduğu bilinmektedir.

Acı olan ironi şu ki, Hürmüz Boğazı İslam coğrafyasının bir parçası olup stratejik önemi ise, İslam'a ve ümmetinin davalarına hizmet eden bir stratejik silah olması gerekirken, sadece dar ulusal çıkarlar için savaş zamanında bir baskı, manevra, pazarlık ve araçsallaştırma unsuru haline getirilmiştir. Nitekim Malezya ile Endonezya'nın Sumatra Adası arasında bulunan **Malakka Boğazı**, Hint Okyanusu'nu Güney Çin Denizi üzerinden Pasifik Okyanusu'na bağlamakta ve Asya ülkeleri ile büyük ekonomileri (Çin, Japonya, Güney Kore) için enerji damarları sayılmaktadır; bu da onun üzerinde kontrol ve hâkimiyet kurmanın büyük Asya ülkeleri üzerinde etkili bir nüfuz sağlamayı gerektirdiği anlamına gelmektedir. **İstanbul Boğazı**, İstanbul'un kalbinde yer alan bir su geçidi olup Asya ile Avrupa'yı birbirine bağlayan ve kapalı denizleri açık denizlere bağlayan tek su yolu olması nedeniyle büyük bir stratejik öneme sahiptir. Karadeniz ülkeleri için tek çıkış noktası olan Boğaz, (Rusya, Ukrayna, Gürcistan, Romanya ve Bulgaristan) gibi ülkelerin nefes aldığı bir akciğer görevi görmekte olup bu ülkelerin Akdeniz'in sıcak sularına ve dünya okyanuslarına ulaşmasını sağlamaktadır. Kısacası İstanbul Boğazı, Rusya ve Karadeniz havzasındaki ülkeler üzerinde etki sahibi olmak isteyen egemen siyasi karar vericilerin elindeki etkili bir stratejik koz ve Avrasya'nın hayati ve kritik bir parçasıdır. Ayrıca,

Yemen ile Cibuti ve Doğu Afrika arasında yer alan ve Asya ile Afrika'yı birbirine bağlayan **Bab el-Mendeb Boğazı**, aynı zamanda Mısır'daki **Süveyş Kanalı**'nın güney kapısı olarak kabul edilmekte olup yıllık dünya ticaret hacminin %10 ila %12'sini oluşturan küresel kapitalist ticaretin hayati bir can damarıdır. Dolayısıyla bu boğazı kontrol etmek, dünya ticaretinin akışına ve bununla bağlantılı politikalara etkili bir şekilde müdahale etmek anlamına gelmektedir. Nitekim bu, Gazze Savaşı sırasında Kızıldeniz ve Bab el-Mendeb Boğazı'nı da etkisi altına alan çatışmaların Süveyş Kanalı'nın güney kapısını kapatmasıyla açıkça ortaya çıkmış olup bu da, büyük kapitalist deniz taşımacılığı şirketlerini rotalarını Güney Afrika'daki Ümit Burnu üzerinden değiştirmeye zorlamıştır ki bu, çok daha uzun bir mesafe olduğu için nakliye ve sigorta maliyetlerini ikiye katlamıştır...

İşte bunlar, bazı kaybolan stratejik boğazlarımız ve kaybolan jeostratejik önemidir; bunlar gerçekten de dünyanın anahtarları ve kilitleridir; bunun da ötesinde İslam topraklarının ve hayati coğrafyasının bir parçasıdır.

Şu anda İran'a karşı devam eden savaş, bu hayati ve stratejik önemi ortaya çıkarmıştır; zira Hürmüz Boğazı'nın kapatılacağı tehdidi ortaya çıkar çıkmaz deniz taşımacılığı sigorta şirketleri, aralarında anlaşarak ve oy birliğiyle, savaş riskleri nedeniyle boğazdan geçen gemi ve tankerler için teminat ve sigorta kapsamını geri çektiklerini açıklamışlardır. Nitekim Reuters ajansı, Gard, Skuld, NorthStandard, London P&I Club ve Tazminat Kulübü ile American Club gibi büyük sigorta şirketlerinin 1 Mart tarihli bildirimlerde, iptallerin 5 Mart'tan itibaren geçerli olacağını duyurduğunu aktarmıştır; ayrıca Maersk ve Hapag-Lloyd gibi büyük konteyner nakliye şirketleri de Hürmüz Boğazı üzerinden yapılan nakliye faaliyetlerini askıya almıştır. Bu durum petrol tankerlerinin hareketini felç etmiş, enerji ve hammadde tedarikinde aksaklıklara yol açmış ve boğaz üzerinden ticari trafiği de felç etmiş, Avrupa hükümetleri üzerinde baskı oluşturmuş ve onları, sermaye sistemlerine ve kapitalist piyasalarına uygun olarak sükunet çağrısında bulunmaya ve Trump ile ittifakının savaşına karışmamaya sevk etmiştir. Dolayısıyla Hürmüz Boğazı'nın kapatılmasının kapitalist maliyeti çok yüksektir ve Batı kapitalizminin meşhur bir atasözü "sermaye korkaktır" der.

Müslümanların sahip olduğu kayıp stratejik güç kozlarının gerçeğini ortaya koyan şey, Müslümanların yaşadığı devlet boşluğu nedeniyle Müslümanların düşmanları kâfir Batı'nın bunları istismar edip onlara karşı kullanmasında ortaya çıkmaktadır. Zira devlet boşluğu, ümmetin ve İslam coğrafyasının acısını çektiği, ümmetin canlı enerjilerini, hayati güçlerini ve stratejik güç kartlarını kaybettiği jeostratejik ve stratejik bir kara deliktir; dahası ümmetin güç kartları, bu kartları alan ve onları İslami aslına geri döndüren devlet boşluğundan dolayı, bizim için değil de bize karşı kullanılan bir lanete, bir kötülüğe ve bir silaha dönüşmüştür.

Bunlar bizim, İslam Devleti'nin kayb olduğu zamanda kaybettiğimiz stratejik boğazlarımız ve silahlarımız olup sadece bunları, sömürgeci gerçekliği yıkıp onun enkazı üzerine İslam Devleti'ni kurduğumuzda geri elde edeceğiz.

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

“Allah emrine galiptir. Ancak insanların çoğu bilmezler.” [Yusuf 21]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Münâci Muhammed